

Народная Газета

Жыці,
Беларусь!

Орган
Вярхоўнага Савета
Рэспублікі
Беларусь

№ 188 (201) 26 верасня 1991 г. Чацвер.

ВЫДАЕЦЦА З КАСТРЫЧНІКА 1990 ГОДА НА БЕЛАРУСКАЙ І РУСКАЙ МОВАХ.

Кошт: у розніцу — 10 кап.
падпісы — 3 кап.

ФАКТЫ Аргументы КОММЕН- ТАРИИ СУЖДЕНИЯ

Вкратце

Совет Безопасности потребовал от Саада Хусейна срочных разъяснений по поводу препятствий, чинимых Иракской группой инспекторов ООН, обследующих военные установки в этой стране.

Министр иностранных дел СССР Панкин обратился к президенту США Бушу за немедленной экономической помощью и сказал, что Вашингтону не следует дожидаться развития событий в Советском Союзе.

В Нагорном Карабахе убиты шесть армян и трое тяжело ранены. Начальник областной милиции сообщил, что азербайджанцами подожжены также три дома. Между тем в Железнодорожском районе конфликтующие стороны подписали официальное соглашение о прекращении кровопролития в Нагорном Карабахе.

В Приднестровье продолжается блокада железнодорожных путей.

Соберут ли кубок Рубика эксперты?

Министры иностранных дел

Республики Беларусь

П. Кравченко, принимающий

участие в работе 46-й сессии

Генеральной Ассамблеи ООН,

встретился в Нью-Йорке

со своим коллегой

из Венгрии.

Они договорились о прове-

дении в октябре-ноябре пере-

говоров белорусских и венгер-

ских экспертов для всесторон-

него обсуждения вопросов со-

трудничества, в первую оче-

редь — экономического.

БДФ как «Друг детей»

На учредительной конференции Белорусского детского фонда утвержден новый устав этой «самостоятельной и независимой массовой организации».

Теперь фонд может приобретать в частную собственность здания, акции, осуществлять коммерческую деятельность. Участники конференции отметили, что БДФ должен стать преемником республиканского общества «Друг детей», действовавшего в 20—30-е годы и имевшего свои столовые, магазины, мастерские. Также БДФ является и «наследником» Белорусского отделения Советского детского фонда.

Если свет зажигают, значит, это кому-то нужно

ГЛАЗОВ, УДУМЛЯЮТ. Весма оригинальна решила проблему острой нехватки электроэнергии администрация поликлиники Глазовской районной больницы.

Двести ламп было извлечено из светового табло «Слава Октябрь», установленного на крыше здания. Теперь во всех кабинетах и в холлах поликлиники горит свет.

«Деревянные» будут ходить, пока не рассыплются?

В Челябинске сберкассы не выдают денег. Дело в том, что искали наличные.

На днях были выданы последние три миллиона рублей. Дневная потребность города — без малого двадцать миллионов. В отделениях связи возникли проблемы оплаты переводов. Не хватает денег на выплаты стипендий студентам, вернувшимся из колхозов.

Выручки магазинов и предприятий сферы услуг не хватает для выплаты зарплат тем, кто сидит на бюджете. Ветхие купюры, которые не успели уничтожить, снова введены в обращение. Работники Центрального банка РСФСР считают, что и «бумажки» отлежались и снова годны к употреблению.

Коль торговать, то со склада!

КИРОВСК. Три тысячи рублей оказались в кармане директора оптового торгового магазина «Могилевлеснаб» Т. Лохадова после нескольких финансовых махинаций.

Прямо со склада он продавал дефицитные товары «нужным людям». Против оборотистого предпринимателя возбуждено уголовное дело.

Будем индексировать. Но не всех

В связи с опубликованием Госкомстатом Республики Беларусь индекса потребительских цен, который за август, исключив нарастающим итогом с базового месяца (апрель 1991 года), составил 106,7 процента, Госкомтруд Белоруссии разъясняет.

Индексации подлежат денежные доходы за сентябрь в виде заработной платы, пенсий, стипендий и пособий с учетом компенсационных выплат и проведенной индексации доходов населения за январь—март 1991 г. (на 15,3 процента) в соответствии с инструкцией Госкомтруда и Минфина республики от 2 июля 1991 г.

Денежные доходы работников, занятых в учреждениях и организациях непроизводственного характера народного хозяйства, исключенные в сентябре этого года из оснований для индексации окладов и ставок, утвержденных постановлением Госкомтруда Белоруссии от 20 сентября 1991 г. № 14, не индексировать.

Необлагаемый налогом минимум дохода за сентябрь нынешнего года составляет 189 рублей.

Рисунок Олега ПОПОВА.

Выпуск подготовлен по сообщениям Виктора ЛЕЩЕНКО, Николая КОМЛЕВА и агентства «Инфо-нов» и «Урал-акцепт». «Горячий» телефон 32-24-02 работает ежедневно с 9 до 11 часов.

ПАСТАНОВА

Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь

Аб дэлеганні народных дэпутатаў СССР у склад Савета Саюза Вярхоўнага Савета СССР ад Рэспублікі Беларусь

У адпаведнасці з артыкулам 1 Закона СССР «Аб органах дзяржаўнай улады і кіравання Саюза ССР у пераходны перыяд» Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь пастаўляе:

Згадзіцца з іранаванымі народнымі дэпутатаў СССР ад дэлеганні у склад Савета Саюза Вярхоўнага Савета СССР ад Рэспублікі Беларусь наступных дэпутатаў СССР:

АБЛАМЕПКУ Ігара Васільеві-

ча — ад Усесаюзнага Ленінскага Камуністычнага Саюза Моладзі
БАБРЫЦКАГА Мікалая Рыгоравіча — ад Бабруйскай тэрытарыяльнай выбарчай акругі № 573

ВАРОНЕЖЦАВА Юрыя Іванавіча — ад Гомельскай тэрытарыяльнай выбарчай акругі № 555

ДАБРАВОЛЬСКАГА Аляксандра Алегавіча — ад Мінс-

кай-Ленінскай тэрытарыяльнай выбарчай акругі № 563
ДУДКО Тамара Мікалаеўна — ад жаночых саветаў, аб'яднаных Камітатам саветскіх жанчын

КАЛАШНИКАВА Сяргея Федаравіча — ад Усесаюзнага Ленінскага Камуністычнага Саюза Моладзі

СКРАБУКА Івана Іванавіча — ад Слонімскай тэрытарыяльнай выбарчай акругі № 562

СТЭЛМАШОНКА Уладзіміра

Іванавіча — ад Саюза мастакоў СССР
ФЯСКОВА Мікалая Сцяпанавіча — ад Мазырскай тэрытарыяльнай выбарчай акругі № 558
ЧАРНЫШОВА Алег Віктаравіча — ад Саюза дызайнераў СССР.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. ШУШКЕВІЧ.

19 верасня 1991 г.

ПАСТАНОВА

Вярхоўнага Савета Беларускай ССР

Аб дэлеганні народных дэпутатаў БССР і народных дэпутатаў СССР у склад Савета Рэспублікі Вярхоўнага Савета СССР ад Беларускай ССР

У адпаведнасці з артыкулам 1 Закона СССР «Аб органах дзяржаўнай улады і кіравання Саюза ССР у пераходны перыяд» Вярхоўны Савет Беларускай Саветскай Сацыялістычнай Рэспублікі пастаўляе:

Дэлегаваць у склад Савета Рэспублікі Вярхоўнага Савета СССР ад Беларускай ССР народных дэпутатаў БССР і народных дэпутатаў СССР:

АРЦЕМЕНКУ Гендзія Іванавіча — народнага дэпутата

СССР ад Віцебскай гарадской тэрытарыяльнай выбарчай ак-

ругі № 551

БАЛЬБАСАВА Уладзіміра Сярге-

евіча — народнага дэпутата

СССР ад Усесаюзнага тавары-

ства вынаходнікаў і рацыяна-

лізацый

ІПАТОВІЧА Мікалая Іванавіча — народнага дэпутата

СССР ад Мінскай-Цэнтральнай нацыянальна-тэрытарыяльнай выбар-

чай акругі № 65

ГАЛАУЗНЕВА Васіля Яфімавіча — народнага дэпутата

СССР ад Крычаўскай нацыянальна-тэрытарыяльнай выбар-

чай акругі № 96

ГРЫБАНОВА Уладзіміра Мі-

хайлавіча — народнага дэпутата

БССР ад Куляшоўскай выбар-

чай акругі № 7

ДАУЛЮДА Аляксея Уладзімі-

равіча — народнага дэпутата

БССР ад Літвінска-Чырвонаар-

мейскай выбарчай акругі № 256

ДАЛГАЛЕВА Васіля Барысавіча — народнага дэпутата

БССР ад Рагачоўскай гарадской

выбарчай акругі № 229

ДРАГАНА Пятра Стэфанавіча — народнага дэпутата

БССР ад Маладзечанскай тавары-

ства вынаходнікаў і рацыяна-

лізацый

ЛЕСКІНА Дзяніса Цімафе-

евіча — народнага дэпутата

СССР ад Мінскай-Цэнтральнай нацыянальна-тэрытарыяльнай

выбарчай акругі № 68

КАКОУКУ Віктара Федаравіча

— народнага дэпутата БССР ад Наваполацкай-Індустрыяльнай

выбарчай акругі № 176

КАРПЕНКУ Віктара Мікалае-

віча — народнага дэпутата

БССР ад Гомельскай гарад-

скай нацыянальна-тэрытары-

яльнай выбарчай акругі № 84

КАНАВАЛАВА Уладзіміра Яфі-

мавіча — народнага дэпутата

БССР ад Слабодкаўскай

выбарчай акругі № 306

ЛОМАЦЯ Зінона Кузьміча —

народнага дэпутата БССР ад

Случкаўскай сельскай выбарчай

акругі № 85

МОМАТАВУ Тамара Васільеві-

ча — народнага дэпутата БССР

ад Жлобінскай нацыянальна-

тэрытарыяльнай выбарчай ак-

ругі № 86

РУСАКЕВІЧА Уладзіміра Ва-

сільевіча — народнага дэпутата

БССР ад Ганцавіцкай выбар-

чай акругі № 116

САМОПЛЕНКУ Віктара Рыго-

равіча — народнага дэпутата

БССР ад Расонскай выбарчай акругі № 159

СПІГЛАЗАВА Аляксандра Фе-

даравіча — народнага дэпутата

БССР ад Жабінкаўскай выбар-

чай акругі № 119

ТАРАЗЕВІЧА Георгія Станісла-

вавіча — народнага дэпутата

БССР ад Маладзечанскай на-

цыянальна-тэрытарыяльнай

выбарчай акругі № 71

ХВАШЧА Уладзіміра Іванаві-

ча — народнага дэпутата БССР

ад Беларускага таварыства ін-

тэлектаў

ЯКУШКІНА Віктара Уладзімі-

равіча — народнага дэпутата

БССР ад Віцебскай гарадской

нацыянальна-тэрытарыяльнай

выбарчай акругі № 79

Старшыня Вярхоўнага Савета Беларускай ССР
С. ШУШКЕВІЧ.

18 верасня 1991 г.

Не все так плохо

В ходе первого Белорусского фестиваля искусств инвалидов, который проходит в Минске, многие его участники собрались в Доме творчества театральных деятелей, что в Острошицком городке. Здесь состоялся творческий семинар-практикум самодеятельных художников и мастеров декоративно-прикладного искусства. Они демонстрировали свое умение в ткачестве, соломоплетении, резьбе по дереву, аппликации, рисунке. Общение и обмен творческими идеями принесли людям, приехавшим со всех областей Белоруссии, радость, уверенность в своих силах.

НА СНИМКЕ: Киномеханик из Новопольска Владимир БОРИСОВИЧ увлечен плетением из соломы. Овладевший этим искусством ему помогает художник Сметлана ХРУЦКАЯ.

Фото Аркадия НИКОЛАЕВА. (БелТА).

Улада: каму належыць і служыць?

«Што ж гэта атрымліваецца? Аб'явілі аб самараспуску КПСС, а органы павінны спыніць дзейнасць, а Мясціслаўскі РК КПБ прынятае працаваць, праводзіць нарады, мыліць людзей «на дышні». А як разумець функцыянаванне ў раёне камітэта народнага кантролю? Раўнішчым жа парламента рэспублікі народны кантроль скасаваны...»

пасядзіць там нейкі час і павідаць памішаніне. Тое, што райкам «мёртвы», перакананы і я асабіста. Адкуль жа ў чалавека, які патэ-ліфанавуў у радыёзак, з'явіліся весткі аб дзейнасці Мясціслаўскага РК КПБ?

ТАКІ вось сімвал наступіў у рэдакцыю «Народнай газеты»: Паколькі ж ён праўдзін?

...Калі даўно не бываеш у якімсьці гарадку, а потым прыяздзіш сюды, параўнаваць: усё тут так, як было калісьці. У Мясціслаўі змены адрозны кінуліся ў вочы. Горад пераўтварыўся ў лепшы бок — у яго кватэрах з'явіліся новыя прыгожыя пабудовы, стала больш заасфальтаваных дарог, у будаўнічых рыштунках калісьці закінутыя помнікі архітэктуры.

Вось і будынак райкома партыі. Дагледжаны, у самым цэнтры горада. Яшчэ ён да нядаўняга часу — галоўны будынак раёна! Калі ён і працягваў каля яго — аб'явілася банчы старшыні «узікі», піканічна бытавоў, «клатушкі» энергетыкаў. Райкам працаваў... Кагосьці «чэсціць» за маруліную ўборку ўраджаю, ніякай надой малака, капусцы даваў кішу, як прымаць дэлегатаў з суседняй воласці.

У гэты мой прыезд калі райком не было ніводнай машыны, ніводнага чалавека. «Мягчыма, падумалася мне, ціха толькі тут, а ўсярэдзіне поўным ходам ідзе «кіруючая» работа?». Сігнал жа ў рэдакцыю наступіў.

Відэа, працягваючы па-ранейшаму «кіраваць»? Вось, ніхто, і вырашыў чалавек, які падаў сігнал, што партарган прадуе. А пачаў бы перадаваць у арганізацыі ўстаноў тэле-апаратуру... У ёй кіраўнікам праводзілася прычына... у залу пасяджэнняў РК КПБ. Хоць райкам да гэтага не мае ніякага дачынення (кіраўнікоў запрашаў, як растульчачы былі былі сакратар РК КПБ І. Цуранаў, райсавет, які не мае аніякай асалы пасяджэнняў), многія ў раёне выраш-

Такім чынам, з райкамам партыі высветлілася. А як з камітэтам народнага кантролю? Калісьці ж гэтая ўстанова размяшчалася ў прыбудове да будынка райвыканкама. Сюды я і накіраваўся. Яшчэ далёк убачыў вялікую шыльду са словам «камітэт». Што гэта, заблыліся зніць? Была ж такос! Але не. Камітэт народнага кантролю жыве, дзейнічае! Калі сустраўся з яго старшынёй М. Скальцовай, апошні спытаўся на мясцовы лязовавод, дзе, паводле яго слоў, поўны беспарадак з вызначэннем якасці наступнай сярэвіны. Мікалай Уладзіміравіч быў настронены кутэйшым чынам наведзі там неабходны парадка.

Прыгалам, як на сесіі Вярхоўнага Савета СССР, а потым

ОБРАЩЕНИЕ

фракции «Демократические реформы» Верховного Совета Республики Беларусь К гражданам Беларуси!

Уважаемые соотечественники! Сегодня наша Беларусь на пороге своей новой судьбы. Только народ своим разумом и трудом определит, какой ей быть. Осознание политической позиции и активности граждан — первейшая гарантия, что независимая Беларусь не станет объектом каких-либо политических игр, что в ней сохранится мир и спокойствие, что труд людей будет обращен на пользу им самим. Для этого необходимо единение всех прогрессивных демократических сил.

Мы признаем свое место в обновляющейся Беларуси, вносим свой вклад в определение ее будущего. Мы признаем свое обязательство к новому политическому партиту парламентского типа, партию демократических реформ.

Мы обращаемся к членам КПСС и выходящим из нее. Руховодство КПСС — КПБ пришло к драматическому исходу. У партийной бюрократии был выбор: идти в ногу со временем, направить свои усилия на демократизацию страны, служить народу или, цепляясь за власть и привилегии, отстаивать свои клановые интересы. Она выбрала второе.

События 19—21 августа и бесслышный финал попытки переворота — это не случайные. Партократия добровольно передает власть народу не собиравшая. Как и не собиравшая она демократизировать саму партию.

Более полумиллиона граждан Беларуси вступили в свое время в КПБ для того, чтобы принести пользу своему народу, республике, реализовать свои способности во благо Республики. Партийный верхушка, узурпировав право руководства партией, игнорировала лучшие устремления рядовых коммунистов. Демократические движения и инициативы внутри КПБ изолированно подавлялись партпарламентом. Голе парти, авторитет партии использовались для прикрытия групповых интересов бюрократии.

Время и опыт показали, что КПБ, превращенная партократией в свою вотчину, прогрессивным преобразованием не поддается. Народ это давно понял. Авторитет КПБ упал. Мы, группа народных депутатов Республики Беларусь, членов бывшей фракции «Коммунисты Белоруссии за демократию», неслучайно все доверие нам средства по продолжению волеизъявления КПБ и, не желая нести даже моральной ответственности за его политику, вышли из компартии.

Партипарламент КПБ наверняка не 35 тысяч рублей. Интересно было бы взглянуть и на продавца, и на покупателя боевой машины.

Время и опыт показали, что КПБ, превращенная партократией в свою вотчину, прогрессивным преобразованием не поддается. Народ это давно понял. Авторитет КПБ упал. Мы, группа народных депутатов Республики Беларусь, членов бывшей фракции «Коммунисты Белоруссии за демократию», неслучайно все доверие нам средства по продолжению волеизъявления КПБ и, не желая нести даже моральной ответственности за его политику, вышли из компартии.

Партипарламент КПБ наверняка не 35 тысяч рублей. Интересно было бы взглянуть и на продавца, и на покупателя боевой машины.

На БРДМе — в рынок!

Конверсия творит чудеса. Недавно на Оренбургской бирже был предложен к продаже новенький «БРДМ» по цене 35 тысяч рублей. Интересно было бы взглянуть и на продавца, и на покупателя боевой машины.

Время и опыт показали, что КПБ, превращенная партократией в свою вотчину, прогрессивным преобразованием не поддается. Народ это давно понял. Авторитет КПБ упал. Мы, группа народных депутатов Республики Беларусь, членов бывшей фракции «Коммунисты Белоруссии за демократию», неслучайно все доверие нам средства по продолжению волеизъявления КПБ и, не желая нести даже моральной ответственности за его политику, вышли из компартии.

Партипарламент КПБ наверняка не 35 тысяч рублей. Интересно было бы взглянуть и на продавца, и на покупателя боевой машины.

Время и опыт показали, что КПБ, превращенная партократией в свою вотчину, прогрессивным преобразованием не поддается. Народ это давно понял. Авторитет КПБ упал. Мы, группа народных депутатов Республики Беларусь, членов бывшей фракции «Коммунисты Белоруссии за демократию», неслучайно все доверие нам средства по продолжению волеизъявления КПБ и, не желая нести даже моральной ответственности за его политику, вышли из компартии.

Партипарламент КПБ наверняка не 35 тысяч рублей. Интересно было бы взглянуть и на продавца, и на покупателя боевой машины.

Время и опыт показали, что КПБ, превращенная партократией в свою вотчину, прогрессивным преобразованием не поддается. Народ это давно понял. Авторитет КПБ упал. Мы, группа народных депутатов Республики Беларусь, членов бывшей фракции «Коммунисты Белоруссии за демократию», неслучайно все доверие нам средства по продолжению волеизъявления КПБ и, не желая нести даже моральной ответственности за его политику, вышли из компартии.

Общественное мнение?

Пожалуйста...

МЫ — БЕЛОРУСЫ!

Белорусская социологическая служба «Общественное мнение» провела опрос жителей Минска 19 сентября 1991 года. Опрошено было 482 человека...

На сессии Верховного Совета республики принят в первом чтении Закон о гражданстве. В начале опроса каждому из респондентов было разъяснено, что гражданство республики — это неотъемлемая часть государственного суверенитета Республики Беларусь, определяющая принадлежность лица к государству, обуславливающая совокупность его прав и обязанностей и их защиту. В связи с этим респондентам были поставлены такие вопросы:

1. Согласны ли вы с тем, что гражданин Беларуси может стать каждый, кто на момент принятия закона постоянно проживает на территории республики.

да — 89,1%
нет — 6,1%
затрудняюсь — 4,8%

2. Согласны ли вы с тем, что те, кто временно выехал и находится за пределами республики в силу разных обстоятельств (служба в Вооруженных Силах, работа по распределению, отбывание срока наказания и т. д.) также автоматически приобретут гражданство Республики Беларусь?

да — 87,2%
нет — 6,1%
затрудняюсь — 6,7%

3. Согласны ли вы с тем, что для приобретения белорусского гражданства тем, кто постоянно не проживал в Республике Беларусь, но хотел бы его получить, необходимо соблюдать следующие условия:

— Уважение Конституции Республики Беларусь

согласны — 96,2%

— Знание языка в пределах общения

согласны — 52,0%

— Пятилетнее проживание в республике до приобретения

согласны — 43,2%

— Наличие законного источника средств существования

согласны — 60,5%

4. Должны ли иметь льготы при получении гражданства:

— белорусы по национальности, не проживающие на территории республики

да — 51,2%

— Лица, родившиеся в республике, но давно в ней не проживающие

да — 49,3%

— Лица, имеющие близких родственников в Белоруссии

да — 42,4%

5. Следует ли разрешить желающим иметь двойное гражданство?

да — 66,4%

нет — 21,9%

затрудняюсь — 11,7%

Есть и такое мнение

Спуститесь на землю, господа

Извините за являющийся, может быть, тон, но я поражаюсь тому, что члены нашего парламента то и дело обсуждают далеко не злободневные вопросы, когда надо думать о хлебе насущном, об одежде и обуви для сограждан, о судьбе республики в распадающемся Союзе. Справедливо обвиняя функционеров КПСС и КПБ за отрыв от народа, не отрываетесь ли от его насущных нужд вы сами, господа депутаты, готовые, похоже, называть уже себя «умом, честью и совестью нашей эпохи»?

Сколько средств и труда будет положено на демонтаж памятника Ленину у Дома правительства? Не лучше ли потратить эти тысячи на ремонт столичных туалетов, одиноково порожних в Минске, и Менске? А памятники пусть подождут, без них мы не станем вдруг счастливыми и богатыми. Неужели парламентарии и другие представители «цвета нации», которых на Западе называют «высококошными», не видят, что происходит в бывшей единой стране? Республики Прибалтики взвинчивают цены на товары, продукты, золото. Значит, все это еще более широким, чем прежде, спекулятивным потоком помчится из нашей республики, успешно обходя таможни. Если мы хотим спасти свой народ, надо немедленно вводить собственную валюту, иначе разоримся, доведем республику до голода и холода. А вы, «высококош», сидите в теплых креслах и рассуждаете, быть Минску Мексикой или нет...

Геннадий ГРОМАНОВСКИЙ,
мастер автошколы,
г. Витебск.

Московские

новости

Митинги «против»,

митинги «за»...

Опять по пьянке...

Новые ноточки заговора

Следствие по делу о государственном перевороте не ограничивается арестованными гекчепистами, содержащимися в тюрьме «Матросская тишина» в Москве. Появились новые участники заговора вне столицы. Ноточки потнулись в Среднюю Азию, в Поволжье, на Северный Кавказ.

По неполным данным, сообщенным следственной бригадой, в руководстве и органах власти 35 областей страны находились люди, поддерживавшие переворот.

Леоид ФАДЕЕВ.

або Нашы госці
не п'юць брэндзі і віскі...

Дождж лупянуў нечакана. Велізарныя кроплі дзяблі асфальт, людзі хаваліся пад дрэвы, ціснуліся да будынкаў, і толькі адзін стары ў брудным адзенні застаўся на тратуары. Ён то стаяў на карачкі, то зноў валіўся назад, стуканчыся галавой аб асфальт. Дождж лупіў і лупіў, на асфальце крывавае пляма расла на вачах. Я схпіў чалавека за плечы, падняў, але ён не трымаўся на нагах. Нічога не заставалася, як прытуліць старога да сябе. Небарак хістаў у розныя бакі, і гэтак жа хістаўся яго працягнутая, уся ў гразі, рука:

— Дзякуй, брат...

— Ідзі ты... — толькі і вымаваў я і пабег на аўтобусны прыпынак. Азірнуўся — п'яны аддзіўся ад сябе, ступіў некалькі крокаў і зноў распластаўся на тратуары. Дождж не сціхаў, стары спрабаваў падняцца, людзі пад парасонамі праходзілі побач...

Гэтая карціна стаяла перад чачынікам выцвярэннікам Мас-вачыма ўвесь час гутаркі з на-коўскага РАУС Антонам Паў-

люсем. Мы сядзелі ў кабінце Антона Антонавіча, дзяжурны экіпаж толькі што выехаў у рэйд, бабўлака-прыблудышча да заканчэння падрыхтоўкі пакоў-камер для будучых наведвальнікаў.

— Сёння можна пачуць шмат папрокаў у адрас работнікаў міліцыі. Але што лепш: чалавек будзе валяцца на вуліцы ці прасіцца ў нас на прасцінах? Нарядка мы вырашэлі асудзіць і ад смерці, і ад злачынстваў супраць іх. А некалькіх п'яных дэбайшчы і са-мі могуць здзейсніць правапарушэнне. Іншая справа, што нікага лаячынны мы не здолым гутым людзям прапанава-ваць. У нас у штабе адзін фель-чар з сярэдняспецыяльнай аду-кацыяй. Што ён можа?

— Антон Антонавіч, многія людзі дрэнным словам успамі-наюць указ аб барацьбе з п'ян-ствам. А як вы, прафесіянал, ставіцеся да спробы ўважэн-ня ў краіне «сухога» закона?

— Ды тут не трэба быць прафесіяналам, каб заўва-жыць, што ў 1985—86 гг. пара-дак у горадзе ўсталяваўся лен-шы. У грамадскім транспарце п'яных не было, на вуліцах — зрэдку. Аднак калі разабрацца больш дасканала, то можна зрабіць вывад, што аматары

спіртнога як пілі раней, так і працягвалі піць. Толькі рабі-лася гэта больш прыхавана. Інакш, я ўпэўнены, і быць не магло, бо за выкананне другой паловы указа мы так і не ўзя-ліся. Ці з'явілася ў нас мно-ства безалакольных напіткаў? Ці змаглі мы прапанаваць што-небудзь замест гарэлкі? Калі не змаглі, то ці стварылі хоць умовы, каб людзям выпіць культура? Як бачыце, пытан-ні ўсё рэтарычныя. Таму і вы-нік заканамерны: сустракаю-цца людзі ў падваротні, а мы іх патым падбіраем.

Большы тэма, і скажу, калі чалавеку дазволена многа, ка-лі ён у любы час мае магчы-мысць выпіць пяцьдзесят ці сто грамаў, то і напівацца як свайна не будзе. А ў нас як? Калі ўжо даваўся да прыла-ўка, то бярэ ўсё, што магу. А далей? Натура ў нашага ча-лавека такая: калі купіў, трэ-ба ўсё выпіць. Вось і атрымлі-ваем мы пацярпелыя. Толькі і чую: «Атаварыў талон...», «Атрымаў зарплату...». А коль-кі спежываеца самагонкі! Калі да указа з самагонкай да нас прыктычны нікога не дастаўля-лі, то цяпер больш паловы па-цярпелы, якія пілі менавіта яе. А атручавецца колькі!

— Антон Антонавіч, нам увесь час убівалі ў галаву, што найбольш перадавым, свядомым з'яўляецца рабочы клас. Хто ў вас бывае часцей?

— У нас рабочыя таксама перадавыя — за восем меся-цаў іх аказалася 2079 з 3124 затрыманых.

— Не сакрэт, што ў выцвя-рэннікам трапляюць і да-волі высоканастаўленыя асобы. Ці бывае ў такіх выпадках на Вас нейкі ўплыў?

— Асабіста я ніякага ўплыву не прызнаю. Наводзіць матэры-ял на аднаго кіраўніка, які тут павышаў, у мяне забраць не змагі.

— Нарядка пацярпелыя ска-рдыцца, што іх білі, што ў вы-цвярэнніку ў іх забралі грошы...

— Вядома, скаргі такія бы-ваюць, але я магу сказаць цвёрда, што на сённяшні дзень у выцвярэнніку няма выпадкаў, каб абвінавачванне нашых су-працоўнікаў пацвердзілася. Тым не менш мая пазіцыя адназнач-ная: калі хоць адзін супрацоў-нік парушыў закон, то да яго будуць прад'яўлены самыя жор-стыя меры. Таму што хоць і работа ў нас цяжкая, хоць і даволіцца штодзённа чужы аб-разы, але мы ўсё роўна павін-ны заставацца людзьмі.

— Нядаўна рэспубліканскія

газеты паведамілі, што паслугі выцвярэнніку падаражэл і цяпер складаюць семдзесят рублёў за адно наведванне...

— А што вы загадаеце нам рабіць, калі падаражэла літа-ральна ўсё — і прасціны, і ма-трацы?

Пасля прыняцця ўказа ў 1985 годзе я спадзяваўся: ну, цяпер, нарэшце, не будзем ка-раць сем'і п'яніц. Мы тады пра-панавалі, каб п'яніцы ці на сваім прадпрыемстве, ці на добраўпарадкаванні горада адпрацоўвалі за паслугі выцвя-рэнніка ў вольны ад работы час. І сям'я б не пакувала, і кожны п'яніца памятаў бы, што менавіта яму самому прыйдзецца разлічвацца. Але за гэтыя гады так нічога і не змянілася.

— Антон Антонавіч, тым не менш, якім вы бачыце буду-чае медыцынавыцвярэнніку?

— Аб знікненні п'яства і маршчы не прыходзіцца. Так што і мы пакуль існаваць бу-дзем. Іншая справа, каб вы-цвярэннікі аб'ядналі з меды-цынскімі ўстановамі. Каб тут быў і нарколаг, і назваў псі-холаг, каб можна было любо-му чалавеку прапанаваць курс лячэння. А ў нас ніякага ат-рымліваецца: мы прыязджаем, бачым, што чалавек не проста п'яны, што тут лячэнне патрэб-на. А «хуткая дапамога» ня-рэдка адмаўляецца яго браць: маўляў, гэта не іх «квантан-гент». Горка прыводзіць такі факт, але за дзесяць гадоў у выцвярэнніку памерлі тры ча-лавекі. Няхай сабе ў гэтым ві-ны нашай і няма, але ж люд-зі, магчыма, маглі б жыць...

— Мы праяжджалі па вуліцах Мінска: старшыня Юрый Вал-бардзія, старшы сержант Аляксандр Філь, малодшы сержант Геннадзь Ярашынскі пры-чына збіралі п'яных, нібы грыбы. А мне было няёмка. Ду-малася: чаму чалавек за кры-ху меншую плату нельга адве-зіць дадому? І толькі тады, ка-лі сваёй адмоўцы яго браць, дастаўляў у выцвярэннік? Скажаце, думкі гнілога інтэлі-гента? Магчыма. Але ж існу-юць некаторыя краіны наогул без выцвярэнніку. І жывуць людзі, павважаюць адзін ад-наго...

— Не паспеў я назаўтра пры-сці на працу, а на сталае ўжо чакае запіска: «Тэлефанаваў мужчына, жаліўся, што ў яго ў выцвярэнніку ўчора забралі чатырыста рублёў».

Што ж, зноў пойдзем па кру-зе?

Сяргей ПЛЫТКЕВІЧ.
Фота аўтара.

— Не паспеў я назаўтра пры-сці на працу, а на сталае ўжо чакае запіска: «Тэлефанаваў мужчына, жаліўся, што ў яго ў выцвярэнніку ўчора забралі чатырыста рублёў».

Што ж, зноў пойдзем па кру-зе?

Сяргей ПЛЫТКЕВІЧ.
Фота аўтара.

— Не паспеў я назаўтра пры-сці на працу, а на сталае ўжо чакае запіска: «Тэлефанаваў мужчына, жаліўся, што ў яго ў выцвярэнніку ўчора забралі чатырыста рублёў».

Што ж, зноў пойдзем па кру-зе?

Сяргей ПЛЫТКЕВІЧ.
Фота аўтара.

— Не паспеў я назаўтра пры-сці на працу, а на сталае ўжо чакае запіска: «Тэлефанаваў мужчына, жаліўся, што ў яго ў выцвярэнніку ўчора забралі чатырыста рублёў».

Што ж, зноў пойдзем па кру-зе?

Сяргей ПЛЫТКЕВІЧ.
Фота аўтара.

— Не паспеў я назаўтра пры-сці на працу, а на сталае ўжо чакае запіска: «Тэлефанаваў мужчына, жаліўся, што ў яго ў выцвярэнніку ўчора забралі чатырыста рублёў».

Што ж, зноў пойдзем па кру-зе?

Сяргей ПЛЫТКЕВІЧ.
Фота аўтара.

— Не паспеў я назаўтра пры-сці на працу, а на сталае ўжо чакае запіска: «Тэлефанаваў мужчына, жаліўся, што ў яго ў выцвярэнніку ўчора забралі чатырыста рублёў».

Што ж, зноў пойдзем па кру-зе?

Сяргей ПЛЫТКЕВІЧ.
Фота аўтара.

— Не паспеў я назаўтра пры-сці на працу, а на сталае ўжо чакае запіска: «Тэлефанаваў мужчына, жаліўся, што ў яго ў выцвярэнніку ўчора забралі чатырыста рублёў».

Што ж, зноў пойдзем па кру-зе?

Сяргей ПЛЫТКЕВІЧ.
Фота аўтара.

— Не паспеў я назаўтра пры-сці на працу, а на сталае ўжо чакае запіска: «Тэлефанаваў мужчына, жаліўся, што ў яго ў выцвярэнніку ўчора забралі чатырыста рублёў».

Што ж, зноў пойдзем па кру-зе?

Сяргей ПЛЫТКЕВІЧ.
Фота аўтара.

— Не паспеў я назаўтра пры-сці на працу, а на сталае ўжо чакае запіска: «Тэлефанаваў мужчына, жаліўся, што ў яго ў выцвярэнніку ўчора забралі чатырыста рублёў».

Што ж, зноў пойдзем па кру-зе?

Сяргей ПЛЫТКЕВІЧ.
Фота аўтара.

— Не паспеў я назаўтра пры-сці на працу, а на сталае ўжо чакае запіска: «Тэлефанаваў мужчына, жаліўся, што ў яго ў выцвярэнніку ўчора забралі чатырыста рублёў».

Што ж, зноў пойдзем па кру-зе?

Сяргей ПЛЫТКЕВІЧ.
Фота аўтара.

— Не паспеў я назаўтра пры-сці на працу, а на сталае ўжо чакае запіска: «Тэлефанаваў мужчына, жаліўся, што ў яго ў выцвярэнніку ўчора забралі чатырыста рублёў».

Што ж, зноў пойдзем па кру-зе?

Сяргей ПЛЫТКЕВІЧ.
Фота аўтара.

— Не паспеў я назаўтра пры-сці на працу, а на сталае ўжо чакае запіска: «Тэлефанаваў мужчына, жаліўся, што ў яго ў выцвярэнніку ўчора забралі чатырыста рублёў».

Што ж, зноў пойдзем па кру-зе?

Сяргей ПЛЫТКЕВІЧ.
Фота аўтара.

— Не паспеў я назаўтра пры-сці на працу, а на сталае ўжо чакае запіска: «Тэлефанаваў мужчына, жаліўся, што ў яго ў выцвярэнніку ўчора забралі чатырыста рублёў».

Што ж, зноў пойдзем па кру-зе?

Сяргей ПЛЫТКЕВІЧ.
Фота аўтара.

— Не паспеў я назаўтра пры-сці на працу, а на сталае ўжо чакае запіска: «Тэлефанаваў мужчына, жаліўся, што ў яго ў выцвярэнніку ўчора забралі чатырыста рублёў».

Што ж, зноў пойдзем па кру-зе?

ЭКОНОМИЧЕСКИЙ
МОНСТР!

Консорциум «Дальневосточный союз» провозглашен в Хабаровске. Цель консорциума: оперативно, общими усилиями отреагировать на изменение общественно-политической ситуации в стране и помочь региону выжить, встать на ноги. В него уже входят 29 крупнейших предприятий и организаций из других регионов страны — это корпорация «Сан» из Москвы, украинская ассоциация «Народная медицина», городской Совет Санкт-Петербурга, Балт-синвест и другие.

РОССИЙСКО-
ГЕРМАНСКИЕ
КОНСУЛЬТАЦИИ

Германская сторона готова оказать российским немцам реальную помощь только в том случае, если будет решен вопрос об их автономии. Об этом заявили в Российском государ-ственном комитете по делам национальностей, глава кото-рого Леонид Прокопьев вылетел в Германию.

Это ответный визит предсе-дателя Госкомнац России на недавний приезд в Москву статс-секретаря МВД ФРГ Хорста Ваффеншмидта. Тогда Ваффеншмидт посетил первый в единственной в СССР немец-кий национальный район на Ал-тае.

СРЕДИ ГУБЕРНАТОК
БЕЗРАБОТЫХ НЕТ

Как сообщила газета «Сара-товские вести», курсы, органи-зованные при местном педаго-гическом училище малым пред-принимателям «Воспитатель», по-готовили второй выпуск губер-наторок. Диплом по этой спе-циальности уже получили 51 вы-пускница, причем ни одна из них не имела проблем с трудо-устройством.

Среди семей, принимающих губернаторок на работу, особым богачем нет. Преобладают ин-телигенция: врачи, инженеры, учителя.

Выпускницы курсов хорошо подготовлены: они могут пре-подавать такие забытые у нас предметы, как этикет, ритори-ку, а также хореографию, ри-сование, музыку, могут давать уроки английского и француз-ского языков.

ЛИТВА ЖДЕТ ОТ ЗАПАДА
ВОЕННОЙ ПОМОЩИ

Правительство Литвы наме-рено обратиться к Норвегии с просьбой оказать помощь в деле организации националь-ных Вооруженных Сил. Наряду с этим, Литва, возможно, будет также закупать у этой страны и оружие. Об этом рассказал журналистам норвежский пар-ламентарий Хейне Ингвальд Готальд — после своей встречи с главнокомандующим литов-скими силами обороны Аудру-сом Бутквичюсом. Хотя Нор-вегия принципиально не соот-рудинчат с развивающимися странами в военной области, на сей раз этот подход соблю-даться не будет, отметил ми-нистр обороны Йохан Йорген Холст.

ЕСТЬ УГОЛОВНОЕ
ДЕЛО...

По факту избития коррес-пондента турецкой газеты «За-ман» Уммулаз Полада, нахо-дившегося в Степанакерте в служебной командировке, про-куратору Азербайджана воз-буждено уголовное дело. Про-ведение расследования поруче-но следственному управлению МВД республики. Прокурору НКАО предложено срочно ор-ганизовать розыск преступников и похищенных у потерпевшего личных вещей.

АКТЫ БЕСЧИНСТВА

Шесть армян убиты, трое тя-жело ранены в селе Чапар Мар-дакертского района Нагорного Карабаха. В часы когда в Же-леноводске шли последние не-бориса Ельцина и Нурсултан Назарбаева проходили пе-реговоры между руководителя-ми Армении, Азербайджана и Нагорного Карабаха, здесь про-изойшла война. Кроме инди-дента в Мардакертском районе, были обстреляны ракетами ти-па «Алазан» азербайджанский поселец Ходжаллы и армянское село Норатук. Жертв нет, но пострадало несколько домов.

ПРЕДСТАВИЛСЯ — КГБ...

Комитета государственной безопасности Украины больше не существует. На его базе со-здана служба национальной бе-зопасности республики (СНБУ). Такое решение, исходя из акта провозглашения независимости Украины, необходимости сроч-ной реформы бывшей союзно-республиканской системы ор-ганов государственной безопас-ности, принял на закрытом пле-нарном заседании Верховный Совет Украины.

МЕРВ — ЭТО БОЛЬШАЯ
ИСТОРИЯ

Международный научный симпозиум «Мерв» в древней и средневековой истории Восто-ка» открылся в Мархе. В его работе принимают участие уче-ные из Европы и Америки. В программе симпозиума, посвя-щенного 2500-летию Мерва, — научные сообщения историков и археологов, которые доказы-вают, что Мерв стал связующим звеном между культурами За-пада и Востока.

ПУСТИТЕ МЕНЯ В ХЕЛЬСИНКИ!

Для взрыва Дома правитель-ства в Минске необходимы 25 000 — 30 000 килограммов тринитротолуола.

Расчет верный: его сделали еще немцы перед отступлением в 1944 году, а немцы — ребята знающие.

То, что Дом правительства необходимо вот так аннулировать, лично у меня сомнений больше не вызывает... А на-чалось все с прозвучав-ших там и тут утвер-ждений, что перед зданием, где заседает Верховный Совет, не должен стоять памятник ос-нователю тоталитарного режи-ма. Мол, несовместима эта фи-гура с идеей суверенитета, а также парламентской демокра-тии и многопартийности.

Я всего лишь логически раз-виваю предложенную антито-талитаристскую идею. Статуя и Дом — славские близнецы-братья. Не было бы Ленина с его октябрьским переворотом — не появилось бы в Минске здание с ярко выраженным про-коммунистическим обликом. Кста-ти, и профессионалы-архи-текторы говорят, что оба со-оружения накрепко «привяза-ны» друг к другу.

Речь не о внутреннем убран-стве Дома правительства — фресках и рельефах на темы так называемого социалисти-ческого строительства, бронзовых свистильниках и лотрах с то-талитаристской символикой и т. д. В конце концов, все это легко можно свинтить или «за-

долбить отбойными молотками. Речь о том, что даже чело-веку беспартийному, вроде ме-ня, большевистские козлы те-перь становятся очевидны да-же после белого взгляда на общие контуры здания.

Распаленность крыльев и мощь центрального фасада яв-но символизируют победу ге-неральной линии ЦК их партии над левым и правым уклонами.

Террасы-уступы отражают поступательное развитие ком-мунистической империи в ходе сталинских пятилеток.

А выхоленно-глазкое офор-мление наружных стен безус-ловно навеивает ассоциации с изумительными строениями Краткого курса истории ВКП(б).

Памятник режиму — Дом правительства в целом.

Ясно, что, находясь в чреве этого чудовищного монумента, депутаты не в состоянии при-нимать сколько-нибудь демок-ратические решения. Для обе-спечения полновластной творческой атмосферы Верховный Совет Республики Беларусь следует срочно эвакуировать. Куда? А хотя бы в здание, которое в 1917 году занимала Великая и Войсковая Белорусская Рада — бывший Дом губернатора на Губернаторской (увы, ныне Ленина) улице.

А вместо памятника Ленину на фоне руин Дома правитель-ства вполне можно установить памятник командующему

Роздум пасля суда

ВАМПІРЫ

Позні вечар ці мо нават ноч. Ва ўтульнай кватэры, на ка-
напе, ляжыць малады мужчына. Ён спакойны, рука цягнецца
да выключальніка, каб патушыць святло.
Рэптан з грукатам раскідваюцца лісьці і ў пакоі ўрыва-
ецца вямпір. Твар — жалёны, тырчаць лостыя зубы-іклы. Ён
Імгенна ўпіваецца імі ў жаладзец чалавеча. Чароная кроў стру-
меніць на белую пасцель. На твары ахвяры невыказная рас-
пач і жах.

Такі кадр аднаго з заходніх фільмаў.

Могуць сказаць: у замежных стужках убачым і не такое,
але пры чым тут наша рэчаіснасць? Тым больш, што ніякіх
вампіраў няма.

1. Укус наменклатуры

Ніна Васільеўна была зада-
волена новай пасадой. Яе пры-
значылі начальнікам участка.
Жанчыны падарылі яе прыват-
наму, вопытнаму кіраўніку, яна
мела нейкіх і да хатніх ад-
соль неаддзя.

Ды пасней наспраўжылі
размовы. Некаторыя адкрыты
прыклівалі, якую суму адра-
ваць з зарплат і аднесці ды-
рэктару. «Вам дык дазваляе
выкладаць па сотні, на менш
не згодзіцца» — раілі новыя
сяброўкі.

Ніна Васільеўна моцна за-
думалася. Яна і так ледзь зв-
дзала пра сваё жабрацкае іс-
наванне. Але па выразу ўсё
амала грэць заробку аддзя.
«І не пладую» — вырашыла
яна. І пасля зарплаты не пай-
шла ў начальніцкі кабінет.

Праз дзень-другі яе паклі-
каў сам кіраўнік Мікалай Ся-
панавіч.

— Што ж гэта вы не прав-
далі мяне?

Яна зразумела намёк, раска-
зала пра сваё жабрацкае іс-
наванне. Але па выразу ўсё
амала грэць заробку аддзя.

На чарговай планерцы на
жанчыну паспаліліся колкія
словы з вуснаў кіраўніка. Та-
кой абразлівай напрасліны яна
даўно не чула ў свой адра.
Але цяпер. Бо тая сотня для
яе была не лішняй. Вуць у
Алёні сукенка парваная, а ў
Дзімкі няма паліто на зіму.
Яна гатова любое сяр-

Няпраўда, ёсць іх асаблі шмат. І ў Мінску, і ў іншых
кутках нашай Беларусі. Яны падліваюць нас усюды, і
калі вам паніцавала і вы пакулі не трапілі ў іх лапы, дык
гэта зусім не падстава сцярджаць, быццам яны не існуюць.

Вядома, аўтары фільмаў размаўляюць з намі мовай вобра-
заў — яркіх, запамінальных. У жыцці жасцей бывае больш
празаічна. Сучасныя вямпіры наладзілі вынаходліва. У іх
сцотні вытанчаныя спосабы, каб высмактаць нашу кроў без
адзінай раніцы на целе. Толькі ад гэтага яны не менш страш-
ныя і небяспечныя. Аб іх, савецкіх вямпірах, мне і хочацца
пагутарыць з чытачамі.

наліла так свайму кіраўніку?

Выслушайце, яе сяброўка
дадала назоўку і выйшла ёю
слёзы. Затым абмяла яе і го-
ра кадала.

Той кіраўнік — элі-
дзень, спраўдзіў вямпір, які
цягне з чалавечай агошчэння сокі.
І нікуды ты не хадзі — нічо-
га не даб'ешся. А сукенку і
паліто я табе дам. Мае павы-
расталі, а тваім падмудуць...

Жанчыны паплакалі і ра-
зашліся.

Участак не змог перапраца-
ваць больш сотні тавару. Яна
пагінула. Вось тут і з'я-
віўся Мікалай Сяпанавіч. Ён
сбраў жанчыні і закліў пра-
мову аб тым, як ён клопоча-
па пра народ, завозіць бульбу
на зіму, а вось вы яе загубілі.

І таму будзеце адказваць за
сваё паводзіны па закону.
Ужо выхучаюцца паперы ў пра-
куратуру.

Ніколі так моцна не плакала
Ніна Васільеўна. Яна вядома,
што могуць і пасадзіць, хоць-
неяждома за што. Калі ўжо і
заводзіць крывінаў, кі-
даць дык на дырэктара. Але кі-
даў у нашай краіне часта су-
дзіць спраўдзіў вямпіраў?

Няпраўда цягнула на лаву па-
судных такіх, як яна, альбо
тых, хто з'яўся якое кіло ці два
агулку з бабы.

Ёй вельмі шкада стала дзе-
та. Што будзе з імі, калі яе
напасадзіць? Напэўна, здалучы
у дзіцячым доме. І слёзы ліліся
яшчэ мацней.

Падыйшлі работніцы, прапа-
навалі:

— Давайце скінемся. Мо ад-
чэпіцца і ходу справе не
дадзец.

Так і зрабілі. Узяла Ніна
Васільеўна тры сотні і пайшла
ў дырэктарскі кабінет. Брыд-
ка і горка было на душы, але
што рабіць? Моўчкі паклала
на стол тры паперы. Ён узяў
адразу, як належнае, і сказаў:

— Вось так і трэба было
спачатку.

Падарэў і запэўніў:

— У пракуратуру сігнала-
ваць не буду. Але каб штоме-
сьці во тутакж ляжалі, — па-
казваючы палец на стол ка-
ля тэлефона і тышкаў дру-
гіх у сторублежкі, сказаў ён.

Дзея гэтай гісторыі разгор-
талася на адным з мінскіх
прадпрыемстваў, якія займаю-
цца перапрацоўкай агародні-
ны. Яе называю дакладна
адрас і змяніў імя ўдзельні-
каў судовага працэсу толькі
таму, што яго ахвяры прайшлі
ад гэтых. І спраўдзіў, навош-
та зноў сымыць соль на рані-
цы дзеці і ў тых, хто сцязеў

на іх, маладых грамадзян, кі-
даць цюць, бацькоў? Да таго
жэ, пасля следства ў судова-
га разбору прайшоў пэўны час.

Нарэшце, кіда сямое ганюнае
ў тым, каб назваць канкрэт-
ныя імяны? Для нас куды важ-
ней даследаваць прычыны
агітатываў а'яў. Таму і тут, і да-
лей я не заўбэдзі б'юрыся пры-
водзіць дакладныя звесткі пра
удзельнікаў судовых працэ-
саў, памятаю прозвішчы. За-
начу толькі, што матэрыял

падрыхтаваны на аснове выа-
чнення калі двух дзесяткаў
справ, разгледжаных у Мін-
скім гарадскім судзе за апош-
нія два гады.

«Не падмажаш — не па-
едзеш» — так уранна вызна-
чалі людзі галоўны прынцып
нашага жыцця. Салсаваўся
крам на кухні — выкладвай
пяцёрку ці дзесятку. Інакш —
ён пацэць ізноў. Прыслела
ўзараша агарод ці прынесці
вазок дроб — пакажы механі-
затару ці брыгадзіру горлачка
бутэлі, інакш з табой ніхто
і размаўляць не будзе. Горка

на душы, калі едучы з вёск
дзядулі і бабулі ў горад за
праўдай ці да дактароў і вя-
зучы завязаны ў вузельчак
насавак апошнія зберажэнні,
кадушкі мёду ці кумпякі пар-
сюкоў. Балюча на сэрцы, калі
спецыялісты, кіруючыся ў
Маскву ці ў іншыя індуст-
рыяльныя цэнтры за вырашэн-
нем тых ці іншых праблем, бя-
руць аханку розных даліката-
саў.

Хабар, вымагальніцтва даў-
но сталі нормай у нашым жы-
цці. Апошнім часам імкліва па-
шыраўся яго межы. Цяпер
«безд пералатцы» (так ужо
стала называць гэту афіцый-
на практычна нічога не купіш у
магасіне. А дзе-нідзе на рабо-
це людзі скідаваюць кіраўніку
«за падтрыманне добрых служ-
бовых адносін». Вось толькі
удумайся ў гэту судовую
фармулёўку!

Які самы яркі сімptom ма-
ралавай дэградацыі грамад-
ства? Многія сцвярджаюць, што
у абыякавых адносін да дзе-
цей і старых. Я лічу, што ён
— у паводзінах кіраўнікоў.
Рыба гніе з галавы. Давіда-
лі, як у шчыльнявым крыві-
нах свету сочыць за паводзіна-
мі кіраўнікоў розных рангаў,
за іх маральнай чысцінёй.
Праблема той на дзяржаўнай
машыне на асабістых справах,
зробіць на вуліцы прыпынак,
дзе не дазволена, — скандал
на ўсю краіну. А ў нас? Мно-
гія, вельмі многія начальнікі
адчуваюць сябе феадаламі ці
б'ярамі.

«Работніца Беларускага на-
вукова-даследчага інстытута
ахова раслін зварнулася да
работніцы аддзела па ўліку і
размеркаванню жыллой плош-
чы Мінскага раёнага выкан-
кама з просьбай, каб па-
садзілі іх у атрыманай кватэ-
ры ў пасёлку Прылуці. Па-
абшчала аддзячэння, і тут па-
чалася стварэнне бачнасці ак-
тыўнай дапамогі — давалі
кансультацыі, парадзі. А спра-
ва рухалася сваім ходам. На

сумесным пасяджэнні адміні-
страцы і прафкама інстытута
выканкама вызначылі кватэру.
Выканкама іх рашэнне зацвер-
дзіў, і работніцы выйшлі ор-
дэр. Яна перадала сваім па-
мочнікам сто рублёў, дзве бу-
тэлі каньяку і тры гарэлкі.
А за што? За тое, што выкан-
камаўцы выканалі свае служ-
бовыя абавязкі?

Вядома, гэта моцна спадаба-
лася работнікам «кватэрага
аддзела». І яны, нібы тая
вампір, пачалі прыглядацца
да новых ахвяр. Увагу пры-
цягнуў адзін камсамольскі ра-
ботнік. Надыйшла яго чарга на
атрыманне жылля. У яго сям'і
дзевяць дзяцей, ніхто на
прыватную кватэру браць не
хоца, так што будзе згаворлі-
ва. Яны сустраліся з ім, «па
сакрэту» павадалі, што «ха-
та можа паліць у іншы бок».

Маўляў, ветэраны, іншыя
лытотнікі абавязалі парогі. «Як
жа быць?» — перапытаў ма-
лада чалавек. «Трэба падма-
жаш», — адкрыта парайлі вы-
канкамаўцы. «Прынясі дзве
тысячы, і ключ будзе ў кішчэ».

Толькі дзе ўзяць такія гро-
шы маладой сям'і? Паехаў
хлопец у Столінскі раён да
пешчых, расказаў пра сваю бя-
ду. Яна зняла з кніжкі, пазы-
чыла ў суседзяў. Людзі ахво-
та на выручалі, скідавалі мін-
скіх начальнікам і згодна ківа-
лі галовамі: «Вядома, як жа
без адпаведнай падмазкі вы-
рашыць такое пытанне, як
кватэра?».

Не буду стамаляць чытача
пераказам многіх падобных
гісторыяў. Зазначу толькі, што
выканкамаўцы такім чынам
нарабілі па 20 тысяч рублёў.

Не ведаю, як вас, паважа-
ныя чытачы, а мяне больш за
ўсё ўражае ў гэтых гісторыях
нахальства кіруючых тавары-
шаў. Яны нібы спраўдзілі
на вырочы, скідавалі мін-
скіх начальнікам і згодна ківа-
лі галовамі: «Вядома, як жа
без адпаведнай падмазкі вы-
рашыць такое пытанне, як
кватэра?».

Іспанскі пісьменнік эпохі Ад-
ражэння пісаў, што лепш па-
мерці, не заплігчы ў сумлен-
ня, чым жыць без яго. А пер-
сідскі вучоны і пэст Джамі,
які жыў лаўтыячы галою на-
зад, пакінуў нам такія радкі:

Достойству нас не мучыць
тот,
Кто недостойно сам себя
ведет.

Ці не ў гэтым прычына на-
шых маральных і эканамічных
бед?

Іван МАКАЛОВІЧ.
(Працяг будзе).

Вершы для цябе

Хай знае

ўвес свет...

Як я чакаў цябе —

не знае ніхто.
Як сумаваў я

пад ліфтамі сонца,
у пустынях дажджоў,
у завулах лістоў,
у завірушцы слягоў —

(слых тупел без тваёй крокаў і голасу,
вочы гасілі без тваёй позіркы,
вусны грэбелі без тваёй пачалункі,
рукі нямеі без тваёй ласкі) —

не знае ніхто,
Як нам лёгка
як нам весела
як нам светла
як нам цёпла

пад ліфтамі сонца,
у пустынях дажджоў,
у завулах лістоў,
у завірушцы слягоў, —

хай знае ўвес свет...

Васіль ЖУКОВІЧ.

Эцюд

Верасень

Фота Мікаіла ЖЫЛІНСКАГА.

Легенды цветов

Подорожник

Его широкое, с прожилками листья с весны до осени можно
видеть вдоль дорог, на берегах рек, вблизи жилья.
Цветки светло-бурные, с желтыми или фиолетовыми пыльни-
ками. У некоторых видов они серебристо-белые с лиловыми
пыльниками.

Местные названия — придорожник, баба, попутник, ран-
ник и другие.

С лечебной целью используются листья. Заготавливают их в
период цветения. Сушат под навесами, на чердаках. Настояй
повышает кислотность, применяют при желудочных заболе-
ваниях. Свежие листья прикладывают к ранам, нарывам —
хорошо заживляют.

Лесу не было конца-края.
Ни одной поляны, ни одной
прогалины между молчаливых,
небрыжких от дождя деревь-
ев. Только в ночном небе не-
зримо повисла Большая
Охотка Медведицы.

Охотник Радим усталое опу-
стился на колючку, осторожно
выпрямил раненую ногу, раз-
вязал повязку из сыромятной
кожи. Вокруг раины опухоль
отливалась синими пятнами...

Несколько дней назад он
отправился на охоту. Добычи
не получилось никакой. В
схватке с сильным зверем был
ранен. И вот идет, идет до-
мой...

Нельзя расслабляться!
Конец привала.

Неожиданно Радим заметил
на краю узкой тропы, вытоп-
танной копытами, широко зе-
леные листья какого-то расте-
ния.

«А что, если приложить эти
листья к ране? — мелькнула
мысль.

Так и поступил. Тут же обер-
нул ногу и тронулся в путь.

Через какое-то время идти
стало легче, а когда снял по-
вязку — опухоль вовсе не бы-
ла.

Радим добрался до родного
селения. Там он всем расска-
зал, какую необычную силу
имеет растение, что растет
при дороге. Подорожник!...

Вольдемар АЛЕХНОВИЧ.

Имена и характеры

Александр

и Александра

«Существует тайная и необъяснимая гармония... между име-
нем человека и событиями его жизни...», — говорил Павел Фло-
ренский. — Имя — тончайшая плоть, посредством которой
объясняется духовная сущность».

Тем, что существует связь между именем человека, его
характером и судьбой, знали еще наши предки. Они считали,
что, владея именем человека как своеобразным кодом его пси-
хической структуры, имели власть над человеком. Современные
ученые также считают, что имя — один из важнейших
факторов, влияющих на характер человека.

Мы будем публиковать характеристики имен, наиболее
встречающихся в белорусских.

Как говорится, хотите верить — хотите проверять...

Мужчины — добрые, сексу-
ально озабоченные, прекрасно
играют и выигрывают в азарт-
ные игры. Натура умная, тон-
кая. Всеми любимый — и
женщинами, и мужчинами, и
детьми человек. Контактный,
частую остроумный, иногда
раздражительный. В детстве
страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Женщины — исключительно
неуравновешенные, грубые.
Повышенная агрессия. Полное
отсутствие женственности. На-
туры угловатые, часто мужен-
ские, способные стукнуть кула-
ком по столу. Завышенное са-
модражательство. В детстве

страдает легочными заболе-
ваниями.

Из записной книжки

Юрия СЕКУНДЫ.

Подборку подготовил

